

2. Milyen szempontok alapján vizsgálendő, hogy teljesül-e a 852/2004/EK rendelet II. melléklete I. fejezetének (4) bekezdésében szabályozott, a szükséges higiéniaira vonatkozó — például a „megfelelő tisztítóanyagokkal és higiénikus kézzárítási lehetőséggel is el kell azokat látni” fordulat útján kifejezésre jutó — előírás? Esetleg úgy kell-e értelmezni a melléklet e rendelkezését, hogy a kézzárító készülék, illetve a vízcsap csak akkor felel meg a higiénia tekintetében a 852/2004/EK rendelet II. melléklete I. fejezetének (4) bekezdése által támasztott követelményeknek, ha e kézzárító készülék, illetve vízcsap anélkül használható, hogy e kézzárító készüléket, illetve vízcsapot kézzel meg kellene érinteni?

(¹) Az élelmiszer-higiénéről szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 139., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 319. o.)

(3) bekezdése szerinti egészségre való ártalmasság? Már akkor fennáll-e az effajta egészségre való ártalmasság, ha a megvásárlásra felkínált élelmiszert a potenciális vásárló alkalmasint megérintheti, illetve letüsszentheti?

3. Milyen szempontok alapján vizsgálendő, hogy mikor áll fenn a 852/2004/EK rendelet II. melléklete IX. fejezetének (3) bekezdése szerinti olyan szennyeződés, amelyre tekintettel egy meghatározott élelmiszer fogyasztását már ésszerűtlen elvárni? Már akkor fennáll-e az effajta szennyeződés, ha a megvásárlásra felkínált élelmiszert a potenciális vásárló alkalmasint megérintheti, illetve letüsszentheti?

(¹) Az élelmiszer-higiénéről szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 139., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 319. o.)

Az Unabhangiger Verwaltungssenat Wien (Ausztria) által 2010. július 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal irantı kérelem — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

(C-382/10. sz. ügy)

(2010/C 274/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő birosag

Unabhangiger Verwaltungssenat Wien

Az alapeljaras felei

Felperesek: Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

Alperes: Landeshauptmann von Wien

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Milyen szempontok alapján vizsgálendő, hogy mikor áll fenn a 852/2004/EK rendelet (¹) II. melléklete IX. fejezetének (3) bekezdése szerinti emberi fogyasztásra való alkalmatlanság? Már akkor fennáll-e az effajta alkalmatlanság, ha a megvásárlásra felkínált élelmiszert a potenciális vásárló alkalmasint megérintheti, illetve letüsszentheti?

2. Milyen szempontok alapján vizsgálendő, hogy mikor áll fenn a 852/2004/EK rendelet II. melléklete IX. fejezetének

2010. július 30-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-383/10. sz. ügy)

(2010/C 274/20)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal és F. Dintilhac meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

— A Birosag állapítsa meg, hogy a Belga Királyság — mivel olyan adoszabalyozast vezetett be és tartott fenn hatalyaban, amely alapjan a kizarolag a belga bankok által fizetett kamatokra vonatkozó adómentesség alkalmazasaval a Belgiumon kívül letelepedett bankok által fizetett kamatokat hatranyosan megkülönböztető módon adóztatták — nem teljesítette az Európai Unio mukodeserol szóló Szerzodes 56. cikkéből és 63. cikkéből (korábban az EK-Szerzodes 49., illetve 56. cikke), valamint az Európai Gazdasági Térség létrehozásáról szóló megállapodás 36. és 40. cikkéből eredő kotelesztessegeit; és

— a Belga Királyságot kotelesztse a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a szóban forgó nemzeti rendelkezéseket annyiban kifogásolja, amennyiben azok hatása az, hogy visszatartják a belgiumi illetőségű személyeket attól, hogy az Európai Unió más tagállamaiban letelepedett bankok szolgáltatásait vegyék igénybe, mivel az ez utóbbiak által fizetett kamatok nem részesülhetnek a kizárólag a belga bankok által fizetett kamatokra alkalmazandó adómentességben.

Először is a Bizottság elutasítja többek között az alperes azon érvelését, miszerint a közvetlen adóztatás a tagállamok kizárólagos hatásköre, és arra hivatkozik, hogy e terület hallgatólagosan, ám szükségképpen benne foglaltatik a belső piaccal kapcsolatos hatáskörben, amely az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörét képezi.

A belga hatóságok által felhozott ellenérvekre válaszul a Bizottság először is hangsúlyozza, hogy nem bír relevanciával az, hogy a pénzügyi szektortól e téren nem érkezett panasz, mivel a kötelezettségszegés megállapítására irányuló kereset objektív jellegű, ezért az nem köthető ahhoz a feltételhez, hogy előzetesen panaszt tegyenek. Másodszor és harmadszor a Bizottság vitatja egyfelől azt az érvelést, miszerint a fent hivatkozott intézkedéseket az adóellenőrzések hatékonyságának biztosításában álló nyomós közérdek igazolja, másfelől azt az állítást, miszerint a szóban forgó szabályozás szociálpolitikai jellegű intézkedés, amely a közérdek védelmére irányul. Negyedszer a felperes nem tartja elfogadhatónak a belga hatóságok arra alapított igazolását, hogy e mentesség kiterjesztésének elenyésző lenne a hatékonysága, és azzal érvel, hogy az ezen intézkedés által címzett adóalanyokat a más tagállamokban letelepedett bankok szolgáltatásai is érdekelhetik. Ötödször a Bizottság vitatja az alperes azon érvelését, amely az Unióban a fogyasztóknak a bankok fizetésektelensége esetén történő védelme terén meglévő eltérésekre utal, és megállapítja, hogy e terület Európai Unió harmonizáció tárgyát képezi. Végül a Bizottság azzal érvel, hogy Belgiumban három hivatalos nyelv van (holland, francia és német), ezért álláspontja szerint nem elfogadhatók az arra alapított ellenérvek, hogy a Belgiumon kívül letelepedett bankok esetén megnő az információhiány kockázata a Belgiumban nem beszélt nyelvek használata miatt.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2010. július 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Elenca Srl kontra Ministero dell'Interno

(C-385/10. sz. ügy)

(2010/C 274/21)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Elenca Srl

Alperes: Ministero dell'Interno

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Összeegyeztethető-e az első fokon megtámadott utasítás és az abban hivatkozott belső szabályozás (azaz a 2009. május 18-i 4853. sz. belügyminisztériumi utasítás és különösen a 2006. április 2-i 152. sz. törvényerejű rendelet) a közösségi joggal és [az alább] kifejezetten hivatkozott szabályozással; különösen sértik-e az építési termékekről szóló 89/106/EGK irányelvben ⁽¹⁾ előírt elveket és szabályokat, amely irányelv semmilyen módon nem ír elő CE-jelölést, sőt, amely (6. cikkének (1) és (2) bekezdésében) azt írja elő, hogy „[a] tagállamok nem akadályozhatják területükön azoknak a termékeknek a szabad mozgását, forgalomba hozatalát és felhasználását, amelyek megfelelnek” az irányelv rendelkezéseinek, valamint hogy „a tagállamok biztosítják, hogy ezeknek a termékeknek a rendeltetészerű felhasználását ne akadályozzák olyan előírások vagy feltételek, amelyeket monopolhelyzetben levő közjogi szervek, vagy közszolgáltatásokat ellátó vállalkozásként, illetve közjogi szervként működő magánjogi szervek szabnak meg”, továbbá hogy „a tagállamok azonban engedélyezik területükön a 4. cikk (2) bekezdésében nem szereplő termékek forgalomba hozatalát abban az esetben, ha ezek megfelelnek a Szerződéssel összhangban levő nemzeti előírásoknak, amíg a II. és III. fejezetben meghatározott európai műszaki előírások másként nem rendelkeznek”?
2. Sérti-e a megtámadott utasítás és az abban hivatkozott belső szabályozás különösen az EK-Szerződés 28–31. cikkét, amely cikkek tiltják a behozatalra vonatkozó korlátozásokat és az azokkal azonos hatású intézkedéseket; sértik-e azokat különösen amiatt, hogy — mint a jelen esetben — a valamely másik tagállamból származó termék forgalmazásának műszaki feltételtől, azaz CE-jelölés elhelyezésétől való függővé tétele — amely jelölés elhelyezése kizárólag megfelelő, harmonizált szabvány megléte esetén volna lehetséges és jogszerű — megakadályozza a szóban forgó terméknek az olasz állam területére történő behozatalát és ottani értékesítését, az EK-Szerződés és a közösségi jog hivatkozott rendelkezéseiben rögzített azon elvekkel ellentétben, amelyek biztosítják a szabadságot és a versenyt, mivel e rendelkezések a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, az egyenlő bánásmódot, az átláthatóságot, az arányosságot és az egyes vállalkozások jogainak tiszteletben tartását biztosítani képes elvek alkalmazását írják elő?
3. A közösségi jogból származó jogszabályi keretnek — amelynek célja a tényleges verseny biztosítása abban az ágazatban is, amelybe a szóban forgó jogvita illeszkedik — nem kellett volna-e a fent említett utasításban és a 152/2006. sz. törvényerejű rendeletben szereplő jogszabályi intézkedések elfogadásának elkerülésére köteleznie a nemzeti jogalkotót és közigazgatást?